

leve menneskeligt efter de Erfaringer, der haves om dette Beløbs Størrelse, skal der ikke tages Skat. Og da Eksistensminimum er større i Byerne end paa Landet, følger deraf med Nødvendighed, at Afdraget maa være større i Byerne end paa Landet. Det ærede Medlem mente fremdeles, at Afdragene kun skulde gælde for gifte Folk, medens han var slem mod de ugifte. Det er nu ikke første Gang, der viser sig Tilbøjelighed til at lægge en særlig Skat paa Pebersvende. Det har man prøvet mange Steder, uden at man dog har haft nogen særlig stor Fornøjelse deraf. Jeg tror ikke, at man har Erfaring for, at det i noget større Omfang har formaaet Pebersvendene til at forandre sig. Det turde i øvrigt være et Spørgsmaal, om man kan gaa ud fra, at en Pebersvend er bedre stillet end en gift Mand. Det er vist ofte Tilfældet, at denne kommer bedre ud af det end den ugifte. Derimod er det klart, at en Børneflok giver Anledning til at gøre Afdrag, og det sker efter Forslaget uden Hensyn til Børnenes Antal, hvilket oprindeligt ikke var paatænkt.

Hermed tror jeg at have berørt de Bemærkninger, der ere fremsatte med Hensyn til Indkomst- og Formueskatten, og jeg gaar saa over til Forslaget om Ejendomsskyld. En hel Række Talere har dvælet ved Bestemmelserne i § 2 om Fremgangsmaaden ved Vurderingen. Man har indvendt, at Besætning og Inventar ikke bør medregnes ved Landejendommens Værdisættelse. Jeg kan særdeles vel forstaa denne Tankegang; men jeg tror alligevel ikke, den er rigtig. Jeg tror, at de ærede Medlemmer for meget fæste sig ved Tanken om, hvorledes den nuværende Besætning efter Hartkorn er, uden tilstrækkelig at være opmærksom paa, at den paatænkte Ejendomsskyld er en Skat, der hviler paa en helt anden Basis. Naar der er Tale om en Bonitering, en Værdisættelse af Jorden til Hartkorn, til en Besætning, der er bestemt til at blive staaende gennem Tiderne, i 100 eller 200 Aar, vil man søge at finde Jordens Værdi for sig alene, uden Hensyn til de gennem Tiderne skiftende Forhold, de skiftende Driftsvilkaar. Ejendomsskylden paalægges derimod efter en periodisk Vurdering af de faste Ejendomme, betragtede og vurderede i Forhold til det Produktionsudbytte, som de faktisk give. Men herved maa da naturligvis ogsaa medregnes de Produktionsmidler, der umiddelbart høre til Ejendommen og ere en nødvendig Bestanddel af dens Udstyr, for at Virksomheden overhovedet kan foregaa. Ærede

Medlemmer have meget rigtig indset, at Konsekvensen af deres Indvending maa blive, at man ogsaa maa undtage Maskiner, Redskaber og Inventar ved Vurderingen af Ejendomme, der anvendes til Næringsbrug, industrielle Ejendomme. Jeg tror dog, at de neppe have været opmærksomme paa den fulde Rækkevidde af denne Konsekvens. Det er selvfølgelig langt vanskeligere at vurdere en industriel Ejendom end en Landbrugsejendom. Denne sidste er en kurant Vare, den har en vis gangbar Pris. Men fra hvilket Synspunkt man skal vurdere en industriel Ejendom, kan være meget vanskeligt at afgøre. Det Princip, der er opstillet i Forslaget, er det, at man skal vurdere Ejendommen under Hensyn til det Udbytte, som dens Drift faktisk giver, og her spiller da en hel Mængde Momenter ind, lige indtil selve Ejerens Person, Kundekredsen, kort sagt, alle de mangeartede Forhold, hvorpaa Virksomheden og dens Udbytte beror. Men heraf følger atter, at man ikke ved en saadan Vurdering kan tage Maskiner, Redskaber og Inventar bort og se paa Fabrikken alene som de nøgne Mure. Vil man vurdere dem alene, vil man vanskelig komme til at værdsætte dem højere end blot som Sten. Man vil saa maaske sige; Nu vel, de Værdier, der blive Genstand for Beskatning, blive altsaa væsentlig reducerede, baade i By og paa Land; vi maa da til Gengæld sætte Promillen noget højere. Men saa skønner jeg ikke rettere, end at Resultatet vil blive uden Forskel for Skatteyderne. Besætning og Inventar kan regnes i Gennemsnit til omtrent 20 pCt. af Landejendommens Værdi; men om jeg tager disse 20 pCt. fra Ejendommens Vurderingssum og til Gengæld lægger 20 pCt. paa Ejendomsskylden, altsaa i Stedet for 0,75 tager 0,90 pro mille, bliver det naturligvis det samme. Men medens det finansielle Resultat bliver det samme, vil Systemets Enhed og Harmoni blive brudt. Derimod er der et Punkt, hvor jeg kunde tænke mig, det vilde være rigtigt at foretage en Ændring, nemlig med Hensyn til Ejendomme, der have en Besætning, der er uforholdsmæssig stor og værdifuld, f. Eks. hvor Ejeren har lagt sig efter at danne et Avlscentrum, i det hele, hvor Besætningen er større end den, der sædvanlig holdes paa en Landejendom af samme Størrelse og Art. Under saadanne Omstændigheder kan der være Grund til at gøre et Fradrag i Vurderingssummen, saaledes at Ejendomsskylden kun svares i Forhold til en Besætning af den